

Чи далеко до неба

Степан Руданський

"Що п'ять верстов — то й коршомка,
Нічого й лічити,
Бо п'ять верстов як пройдеш,
Треба й відпочити.

Ото їдуть із ярмарку
Двоє господарів,
У кожного віз порядний,
Воликів по парі.

Їдуть собі помаленьку,
Грошенята мають,
Полягали на соломі —
Та й думу гадають.

Далі їден пробудився
З глибокої думи,
Повернувся на соломі.
"Чи спиш,— каже,— куме?"

"Що говориш?" — другий каже.
"Чи спиш, я питаю".
"Та не сплю ще,— каже,— куме,
Тільки що дрімаю!"

"Не дрімай же на годину
Та глянь против неба,
Скільки б верстов так до неба
Проїхати треба?"

"Та бог його святий знає
І добрії люди...
Я думаю, що не більше,
Як п'ять верстов, буде".

"Гуттю, куме!.. Та се баба
Тобі набрехала...

Та якби п'ять верстов було,
Там коршма б стояла!"